

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea nașterii sfântului Ioan Botezătorul

Eu sunt Cel ce sunt. Cu pâine și cu sare voiesc să fiu primit când vin pe pământ la om, căci sunt Dumnezeu. Îmi întăresc cărarea să Mă țină pe ea, și vin, căci sunt Biruitorul. Amin, amin, amin.

Ioan, botezătorul Meu, așteaptă, și se uită la Mine să intru cuvânt în grădină. El voiește să-Mi pregătească Mie calea ca să intru, că e Înaintemergătorul Meu, dar sfinții nu vin fără Mine, că lucrarea lor e prin cuvântul Meu.

O, e tot un suspin din cer și până pe pământ! Coborârea Mea s-a îngreuiat de tot, iar sfinții se uită la Mine și suspină cu jale și așteaptă să pot, căci sunt Atotputernicul.

– *O, Doamne și Mielule bun, dă-mi înainte cuvânt ca să-Ți pregătesc calea, căci harul pocăinței este cea mai mare putere care vine de la cer peste om, ca să poată omul să Te aibă pe Tine nedespărțit de el, Împărate Doamne. Amin.*

– Binecuvântată să fie iubirea ta pentru calea Mea spre oameni, că tu ai fost îngerul pregătitor peste oameni, ca să Mă primească ei apoi după arătarea Mea de la Iordan. Mergi cuvânt înaintea Mea în grădină, că tu suspini din zori să-Mi faci intrarea și să lucrăm, și să întărim străjerii cei puși în grădină și să le dăm viață multă ca să ne dea ei mâna pentru cea de a doua venire a Mea de lângă Tatăl. Amin.

– *O, Doamne înviat dintre morți! Când Ți-am deschis calea prima oară spre oameni ca să știe ei de unde vii și cine ești Tu, erai atunci Dumnezeul Cel născut din Fecioară, și mergeam odată, precum ne-am și născut. Eu înaintea Ta, iar Tu după mine. Tu erai mai mic, dar erai Cel mai mare al împărăției Tatălui nostru, iar eu îi pregăteam pe oameni să Te primească de la Tatăl, că aceasta era atunci vremea. Iar acum ești Dumnezeul Cel înviat dintre morți, căci după ce eu Te-am vestit atunci spre pocăința oamenilor și spre arătarea Ta de la Tatăl venit prin naștere din Fecioară, Te-au dat apoi ca pe un om morții, Te-au trimis între cei morți oamenii. Dar Tu Te-ai ridicat, după cum ai spus mai dinainte, și Tatăl Te-a mărturisit oamenilor prin învierea Ta, Doamne, și Te-ai dovedit Împăratul pământului, căci ai biruit moartea, fiindcă erai una cu Tatăl Atotputernicul.*

O, nimeni nu Te primește cu pâine și cu sare, iar Tu ești Împărat din cer peste pământ. Nimeni nu-Ți pune masa ca să stai la masă cu omul, Doamne. Nu-Ți face omul primirea ca unui Împărat. Se așează omul la masă și Te cere să-i binecuvintezi bucatele și să stai cu el la masă, și Tu nu ai pâine și sare de la masa omului. Ești nebăgat în seamă la masă. Mănâncă numai omul și ai lui, iar Tu n-ai ce lua de la om.

O, omule, cheamă tu la masă un împărat ca să mănânci cu el bucatele tale, și tu caută-ți de bucate și de ale tale toate și nu-l băga pe cel chemat în seamă. Ce zici, mai vine el la tine? Dacă-l chemi, stai cu el de vorbă. Dă-i cinste dacă-l chemi la masa ta, că ai pe împărat la masă. Nu-l disprețui la masa ta dacă-l chemi, că se supără împăratul și nu mai vine, și nu te mai are om de cinste al împărăției lui.

Îți fac, Doamne, cale spre oameni. Îi învăț umilința și pocăința, căci cine nu gustă cu inima umilința care-l face frumos și viu pe om, nu poate lua omul în el darul cel de viață dătător al pocăinței. Pocăința este doctoria care-i dă omului viață veșnică, nedespărțire de Tine, Doamne. Cel nepocăit stă desprărit de Tine și nu Te primește cu pâine și cu sare ca să-i fii Împărat și să stai cu el la masa lui. O, de ar fi viața omului o masă la care Tu să stai mereu cu omul, acela ar fi omul cel înțelept pe care Tu îl aștepti să fie. Dacă omul e om și atât, și mai e și în lume, ce să facem noi, cei din cer, cu așa om, Doamne? Omul ar trebui să fie pește ca să poată să fie viu pe

veci. Peștele moare dacă iese din apă. Iar eu voiesc să-i spun poporului Tău să nu iasă din apă, căci creștinul este ca peștele, și nu în zadar a rămas de la Tine peste creștin semnul peștelui, semnul creștinului, Doamne. Și dacă Tu ieși când și când din apă cu poporul Tău, ei să tragă aer mult în ei mai întâi, și să stea în el, nu să stea în aerul lumii când Tu chemi lumea pe malul râului vieții ca să-i dai înviere, că lumea e ca ea, nu e ca Tine, iar poporul Tău are viață și aer de la Tine. Și dacă Tu nu Te-ai fi arătat lumii cu ei, de unde ar fi știut lumea că ea nu are viață? Tu ai viața în Tine, iar viața este lumina oamenilor. Râul vieții se face cuvânt și umple pământul, iar eu pornesc înaintea Ta ca să-Ți fac cale, Doamne.

Deschideți Domnului, voi, străjeri ai grădinii, voi, cei de aici, de unde izvorăște Domnul peste pământ cuvânt. Deschideți bine Domnului, că vine cu masă, vine cu sărbătoare. Amin. Luați pâine și sare și faceți-L să Se așeze și să Se bucure cu masă din cer între voi și peste pământ. Faceți-vă cărări drepte, ca să meargă El pe ele și să ajungă până la marginile cerurilor, precum este scris despre Duhul Domnului, Care va umple pământul, din Ierusalim.

Intră, Doamne! Amin, amin, amin.

– Intrăm cu putere și cu hrană tare, că e zi de masă cerească pentru tine, botezătorul Meu cel de la Iordan. Intrăm în grădină, intrăm în carte, căci râul vieții își are izvorul din Mine aici, fiindcă Eu așa am binevoit la început și la sfârșit. Cuvântul este râul vieții, și cu el l-am zidit pe om. Întâi am izvorât din Mine cuvânt, și apoi am lucrat omul, și apoi am trecut prin el cu râul vieții, și a rămas în el viața. Am suflat cu gura Mea peste om, și din gura Mea a ieșit râul vieții și s-a făcut cuvânt și a rămas în om, și omul a cuvântat apoi, și s-a făcut râu.

O, poporul Meu, intră, fiule, sub tainele Mele, intră bine, și stai bine sub ele ca să Mă ajuți și să te am de ajutor, poporul Meu, căci tainele sunt greu de pătruns, și tu trebuie să le pătrunzi. Amin. Și cum să le pătrunzi? Să le pătrunzi cu Mine și nu singur, poporul Meu. Și iată ce-ți spun: îți spun taina râului vieții. El izvorăște din Mine și curge prin om, poporul Meu, și apoi își dă omul unul altuia din el, și trăiește omul și se bucură omul și petrece omul, ca să aibă inimă bună de la care vine putere, poporul Meu, căci «*omul nu trăiește numai cu pâine, ci trăiește cu cuvântul cel din Mine*», precum este scris în Scripturi.

O, nu poate omul să bea singur din râul vieții. Singur nu-și face nimeni chef. Până și omul lumesc se duce la alt om lumesc sau se duce la crâșmă atunci când îi este dor de chef și de băut, că acolo are cu cine să se îndemne, are cu cine să se îmbete și să-și uite de necaz și de viața cea trecătoare, căci viața cea trecătoare e viață apăsătoare. Așa e și cu cel ce are dor să bea din râul vieții. Singur, în zadar bea. Singur, nu are cum să se bucure și să-și facă inimă bună de la care vine putere, și caută tovarăș ca să bea, caută prieteni ca să facă cu ei chef și să se îmbete și să uite de necaz, și să-și aducă aminte de viața cea veșnică și de bucuria cea de la ea. Dar celui ce nu-i place băutura, e greu de un așa om. Pentru cel din lume e greu pământul peste el dacă nu-i place băutura și cheful ca să uite de apăsare. Pentru cel din biserică e greu cerul peste el dacă nu-i place băutura și cheful, dacă nu bea din râul vieții așa cum trebuie să se bea din el.

Râul vieții trece din Mine în om, și din om în om, și așa se bea din el. Eu, Cel ce îl izvorăsc, nu-l pot întoarce ca să bea din el decât dacă el trece din Mine în om, și din om în om până la Mine, căci scris este: «*Pahar este în mâna Domnului, plin de vin curat, plăcut mirositor, și îl închină de la unul la altul*». Amin.

O, poporul Meu, întărește-te, fiule, sub tainele Mele și stai bine sub ele ca să Mă ajuți și să te am de ajutor, căci tainele sunt greu de pătruns, și cu Mine să le pătrunzi, nu singur. Uită-te la lumea cea fără de sfială cât de greu îi este să te pătrundă pe tine când Eu ies cu tine pentru ca să Mă arăt cu creșterea Mea în tine, ca să învieze lumea prin tine, poporul Meu. O, nu plânge de necazurile care bat spre tine din afară sau din mijlocul tău. Nu plânge tu, cel ce ai râul vieții deasupra ta. Strânge-te în rugăciune. Fă-te ciorchine și te roagă cu duhul tău îndurerat, ca să stai cu Mine în părtășie, și Eu să-ți aud suspinul și să-ți caut mângâierea și să ți-o găsesc și să ți-o dau, că mult poate rugăciunea dreptului întru lucrarea sa. Nimeni nu se poate ruga pentru tine

decât tu; tu și sfinții din cer; tu, poporul Meu, că nimeni nu poate ajunge la Mine pentru tine, fiindcă tu ești mare peste tot omul de pe pământ, fiindcă Eu așa te-am făcut. Tu te poți ruga pentru cel mic, dar pentru tine numai tu poți cere în strâmtorările tale. Te iau în brațe ca să poți purta necazul, căci tu abia mai mergi. Întărește-te în duh de biserică, fiindcă biserica înseamnă rugăciune în unire la greu, și înseamnă umilință și pocăință la greu, și înseamnă nădejde spre Tatăl, poporul Meu, și înseamnă curățenie într-o răbdare, iar Tatăl te va îmbrăca iar în mângâiere și în Fiul Său, dar cere la Tatăl, poporul Meu. Duhul rău te urăște pentru că Eu te iubesc. Dar ca să nu caute el spre tine, trebuie să-l urăști și tu, și mereu să-l urăști, și să Mă iubești pe Mine, poporul Meu, și să Mă ajuți să te am. Sunt îndurerat pentru necazul tău, pentru nemângâierea ta, dar păzește răbdarea și stai în Mine cu duhul tău, dar așa cum te-am învățat Eu, poporul Meu. Aprinde focul, fiule, ca să te încălzești, și ferește-te de tot ce nu este de la Mine. Aceasta să faci tu când rabzi așteptând mila Mea peste tine. Tu n-ai de unde să iei nimic decât de la Mine. Altfel te faci vinovat, și Eu te feresc de această vină îndemnându-te numai de la Mine. Eu te voi mângâia în tot suspinul tău și te voi ocroti, că Eu ocrotesc pe cel ce are în el voia Mea și nu pe a sa. Te voi ocroti de cel ce are în el voia sa și te voi păstra ca pe un sad păzit cu trudă grea de mâna Mea, că e greu de om pe pământ, poporul Meu.

Îmi fac cale spre tine. Din suspinul sfinților Eu prind biruință pentru tine și pentru ei și te hrănesc din râul vieții, dar învață bine taina râului vieții, poporul Meu. Te-am învățat să fii pretențios pentru hrana de pe masa ta, și să nu mănânci amestecat, că omul din lume care caută după Mine s-a făcut coș de gunoi, în care adună toate câte el aude la oameni despre Mine. Dar pe tine te-am răpit, și nu știu cum să te mai păzesc și să te mai ocrotesc și să te mai învăț să nu bei decât din mâna Mea, că de aceea M-am dat să-ți fiu Păstor acum, la sfârșit.

E necaz mare pe pământ. Mi s-a furat și casa și haina și salba și slava și numele și poarta și ușa și glasul și cartea. Și-a luat omul slavă, și pe Mine M-a băgat la întuneric. Dar tu nu lua de pe nicăieri, că e vremea proorocilor vopsiți pe deasupra, care nu se spală de ei înșiși, și își spală numai trupul cu săpun mirositor ca să atragă pe om. Dar pe tine te-am răpit din calea prăpădului și te-am învățat să închizi ușa și să te ascunzi până trece prăpădul, omul cel cu fața vopsită care-și zice omul lui Dumnezeu.

Vai de omul care se spală numai pe dinafară și nu se spală de cele dinăuntru ale sale! Acela este murdar oricât s-ar spăla, căci cele dinăuntru îl murdăresc, și este murdar. Dar tu știi taina vieții, că Eu te-am învățat și ți-am spus s-o lucrezi mereu și să stai viu prin lucrarea ei, căci cel ce se ascunde de Mine și de om ca să nu fie văzut, acela nu iubește lucrarea vieții și nu se spală de cele dinăuntru ale sale. Vai omului care se iubește pe sine, că acela nu ajunge la înțelepciunea Mea, fiindcă ea este cu cei ce se leapădă de ei pentru Mine și nu pentru ei.

O, poporul Meu, cum să te mai învăț? Te învăț să iei din învățătura Mea și s-o trăiești, poporul Meu, și să-Mi faci cale spre tine, fiule, dar să suflu numai Eu peste tine, că altfel Mă doare de la tine. O, Mă doare când văd cât de greu se naște omul. Mă doare de cel ce nu-i place nașterea din cer, de cel ce vrea să-și facă el facere peste el și nu Eu. Dar tu fii atent și viu spălându-te în râul vieții și învățând taina lui, poporul Meu, și rânduiala lui, fiule, și sfiala cea pentru statul Meu în tine, și cea pentru statul tău în Mine. Cere-Mă, ca să fiu în toate ale tale cu Mine, și în toate ale Mele cu tine. Cere-Mă, poporul Meu. Eu sunt Cel ce sunt, dar cere-Mă ca să fiu, ca să fiu cu tine. Amin.

Te cer și Eu să fii. Fii cuminte lângă Mine, fiule, căci cei cuminți sunt cei plăcuți în cer și pe pământ. Iar Eu, Domnul, voi cerceta durerea ta și ți voi răspunde curând, curând. Amin, amin, amin.

24-06/07-07-2001